

Rands-Fjord-Rundt 2. Pinsedag 106 km

Det var lidt med spænding, at jeg havde set frem til dette løb, især fordi det var 20 år og ikke mindst 10 kg mindre siden, at jeg sidst passerede Munkebjerg på cykel, men det skulle vise sig at blive en rigtig god tur.

Vi var 9 mand (heraf 2 damer), som mødtes ved klubben kl. 10:30 og så gik det ellers i rask fart til Fredericia, hvor starten skulle gå kl.12:00.

Da vi ankom til Fredericia, så var det bare på med klunset og på cyklen i fart og så ellers få sig indskrevet og 5 minutter efter gik starten.

Vejret var skønt, måske en anelse køligt (16 grader), men solrigt og det var en af de første af slagsen i længere tid, så ingen regn, hvilket jo i sig selv altid er motiverende.

De første 5 km var med bil eskorte, så vi kunne komme sikkert ud ad byen, men allerede her gik det over stok og sten, så det var med at holde sig til. Da så løbet først blev givet frit, så tog f..... ved de forreste og tempoet blev skruet yderligere op, så jeg måtte forholdsvis hurtigt erkende, at kræfterne simpelthen ikke slog til at følge med i den hastighed. Desværre var jeg lidt for lang tid om at indse det, så jeg endte i "ingen-mands-land" og her kan kræfterne jo hurtigt blive brugt op og det er jo ikke særlig smart, når man stadig har 90-100 km og adskillige bakker tilbage. Så jeg satte tempoet lidt ned for at få kontrol over pulsen igen, som allerede lå på 185. Det viste sig at være en god beslutning, for snart blev jeg hentet af en gruppe, som jeg så fulgte resten af løbet. Her sad Henning Hansen for i øvrigt også.

Ret hurtigt, så tog jeg en beslutning om at sidde blandt de 10-15 første, da elastikken simpelthen blev for lang nede bag ved. Der skulle kæmpes lidt for at holde sin placering i gruppen, da der åbenbart var en opfattelse af, at det her var et rigtigt cykelløb, hvor der skubbes og presses i god stil for at opnå en god position. Bortset fra det, så var det en god gruppe, hvor der var nogle stærke folk med, som kunne trække os andre "svage" folk.

Jeg husker ikke alle bakker og deres placering, men den første alvorlige (vist nok ved Nørre Stenderup) kom efter et meget skarpt højresving, hvor farten røg helt i bund og så gik det ellers opad. Jeg holdt den på den store klinge hele vejen op, men der skulle arbejdes hårdt for det og frafaldet i gruppen var tydelig.

Munkebjerg i sig selv var egentlig ikke så slem, som ventet, jeg kom ind i en god rytme og holdt den til toppen, men arbejde lidt for at komme med gruppen igen. Henning havde jeg passeret op ad Munkebjerg, men det lykkedes også ham at komme tilbage i gruppen igen.

Den bakke som hænger mest i min bevidsthed er ikke Munkebjerg, men derimod bakken ved Hvidbjerg. Her var jeg i en mindre krise (sjovt som sådan noget hænger fast i hukommelsen) og der skulle dykkes lidt ned i reserveerne for at komme med op over, men det lykkedes og resten af turen gik rigtig fint.

Ruten var kuperet og der skulle arbejdes for sagen, men det er fantastisk skønt landskab man kommer igennem og tempoet bestemmer man jo selv. Så jeg glæder mig allerede til næste år, hvor vi selvfølgelig skal stille med et større hold.

Og så lige til sidst til de deltagende GCM-er: Tak for en god tur.

Mvh René